



מת (קרית שמונה) 8189-02-25 - אברהם אבוקרט נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 8189-02-25 מדינת ישראל נ' אבוקרט(עציר)

לפני כבוד השופט ערן בר אור

אברהם אבוקרט

המבקש
נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

בפני בקשה נוספת של המבקש לעיון חוזר בהחלטתי להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

לטענת המבקש בקשתו עומדת על מספר אדנים: חלוף הזמן; שינוי נסיבות המצדיקות דיון מחדש; העדר ראיות לכאורה; "עינוי, התאכזרות, התעללות והתנכלות" שעובר המבקש במעצרו; "הצדק לדיון מקדמי לפי סעיף 95(ב)"; וחולשה בראיות.

כידוע, התנאים לעיון חוזר נקבעו בסעיף 52^(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") ועל פיו:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה."

בבש"פ 9604/17 מאיר אברג'יל נ' מדינת ישראל (19.12.2017) נקבע כי:

"סעיף 52 לחוק המעצרים קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, יעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". מכך נובע, כי המסגרת הדיונית של עיון חוזר לא נועדה לשמש "מסלול עוקף" לפתיחה מחודשת של החלטת המעצר הקודמת. המבקש מבית המשפט לעיון פעם נוספת בהחלטה שניתנה על-ידו בטרם שחלף זמן ניכר, נדרש להוכיח כי קיים מידע מהותי ומשמעותי אשר לו היה ידוע בעת שניתנה ההחלטה הקודמת, היה בכך כדי להביא לשינוי ההחלטה (בש"פ 9437/17 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 11 (6.12.2017))."



אציין כי ככל ומדובר בבקשתו של המבקש לעיין מחדש בהחלטתי בעניין הראיות לכאורה או חולשת הראיות, אינני סבור כי יש ממש בבקשה. כידוע, בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים בית המשפט נדרש להערכה ראשונית בלבד בדבר סיכויי ההרשעה בהליך בהתבסס על החומר הקיים, ואין הוא בוחן אם הראיות מצביעות על הרשעת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, אלא רק אם יש בראיות הגולמיות פוטנציאל הוכחתי המספיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה (ר' בש"פ 3422/21 פלוני נ' מדינת ישראל, (2.6.2021)).

כפי שנקבע בהחלטתי מיום 18.2.2025, חומר החקירה מלמד על קיומן של ראיות לכאורה המבססות עילת מעצר. אף כב' השופט מ' מרגלית שנדרש לדון בערר שהוגש על החלטתי (עמ"ת 69528-02-25 אבוקרט נ' מדינת ישראל) קבע כי "המדובר בתשתית ראייתית מבוססת ומוצקה, כל זאת בזיקה להכחשתו הגורפת של העורר, תשתית אשר יש בה להקים פוטנציאל ממשי להרשעתו של העורר בדיון". לא מצאתי כי יש בטיעוני המבקש, הנוגעים להתנהלות במהלך הדיונים בתיק העיקרי, ובכלל זה טענות לאופן ניהול התיק על ידי המותב הנכבד או טענות כלליות בקשר לראיות, לשנות מההחלטה בעניין זה.

לעניין חלוף הזמן, בחנתי באם ניתן לומר שהתקופה שעברה מאז ניתנה ההחלטה האחרונה בעניינו של המבקש, יכולה להיחשב כ"זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, בנסיבותיו של תיק זה. בפסיקה נקבע כי הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן ניכר" כמשמעותו בסעיף 52^(א) לחוק המעצרים מושפעת מנסיבות העניין ומתקבלת מן האיזון שבין הפגיעה בנאשם בשל הזמן שחלף, לבין האינטרס הציבורי כי הוא ימשיך לשהות במעצר. בגדר איזון זה יש להביא בחשבון את טיב האישומים המיוחסים לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות (בש"פ 2608/18 מדינת ישראל נ' פלוני (02.04.2018)). אינני סבור שנסיבות תיק זה מלמדות כי עבר זמן ניכר המצדיק עיון חוזר בהחלטתי. לטעמי, גם לא ניתן לומר כי קצב התקדמות שמיעת הראיות, או הצפי להליך ממושך מלמדים במקרה זה על הצורך בעיון חוזר, לפחות לעת הזו. אציין כי כבר התקיימו מספר דיוני הוכחות, והתיק קבוע למועדים נוספים סמוך לאחר תחילת שנת המשפט. במצב דברים זה, אינני סבור כי חלוף הזמן מצדיק את שחרורו של המבקש, וזאת נוכח המסוכנות הגבוהה הטמונה במעשיו.

לעניין טענות הנאשם ל"הצדק לדיון מקדמי לפי סעיף 95(ב)", לא מצאתי שיש בטענה זו כדי להצדיק עיון חוזר. סעיף 95 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 עוסק ב"הזמנה למשפט". בהתאם לסעיף 95^(ב) ככל שיסבור בית המשפט שהדיון בכתב האישום מתאים לניהול במסגרת דיון מקדמי (בהתאם להוראות סעיף 143א לחוק), יש לצרף להזמנה למשפט הודעה בדבר האפשרות לניהול הדיון המקדמי. מקריאת סעיף 143א לחוק עולה כי אחד התנאים לקיומו של דיון מקדמי הינו כי הנאשם מיוצג בידי סנגור (ר' בהוראות סעיף 143א(ג)(2) לחוק). משבחר הנאשם לייצג את עצמו ומשאושרה בקשת הסנגוריה הציבורית לשחררה מייצוגו של הנאשם, אין מקום להידרש לטענות בדבר דיון מקדמי, קל וחומר לאחר שכבר נשמעו דיוני הוכחות.



לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיבה, ומשלא מצאתי שהבקשה מגלה כי מתקיימים התנאים האמורים לעיון חוזר, שקלתי אם יש מקום לדחיית הבקשה, אף ללא קיום דיון, שכן הגם שבאופן רגיל יש מקום לקיים דיון בבקשה לעיון חוזר במעמד הצדדים, אין הדבר מחייב כאשר לא אם לא נמצאה הצדקה על פניו לבקשה לעיון חוזר. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בבש"פ 3827/22 **בר אל לוי נ' מדינת ישראל** (נבו 20.6.2022):

"טענת העורר היא כי על פי סעיף 57 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החוק) קיימת חובה לקיים דיון בבקשה לעיון חוזר. התשובה לטענה זו היא כי החובה האמורה קמה רק אם מתקיימים לכאורה התנאים לקיום עיון חוזר, אשר מפורטים בסעיף 52(א) לחוק, דהיינו: "אם התגלו עובדות חדשות, השתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". ככל שתנאים אלה אינם מתקיימים, ניתן לדחות את הבקשה לעיון חוזר על הסף בהחלטה בכתב, ללא צורך בקיום דיון בנוכחות הצדדים (ראו גם: בש"פ 8264/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (27.11.2018))."

לאחר ששקלתי את הדברים, מצאתי שעדיין קיים הצדק לקיום דיון בבקשה. קודם לכל, המדובר במבקש-נאשם שאינו מיוצג, ולטעמי יש מקום לתת לו להשמיע את קולו בדיון, שכן ייתכן שבהיעדר הבנה משפטית לא העלה המבקש טענות מוצדקות, ככל שקיימות כאלו, בבקשתו. בעניין זה ראיתי לנגד עיני את בקשתו של המבקש להיות מיוצג, למצער, בהליך זה.

בנוסף לא מצאתי פירוט בבקשה לענין טענתו של המבקש בדבר "עינוי, התאכזרות, התעללות והתנכלות" במבקש כעצור (לרבות אונס, לטענתו). אמנם, על פניו, וככל שהמדובר בטענות הקשורות לתנאי מעצרו של המבקש, המקום לבירור העניין אינו במסגרת הבקשה לעיון חוזר, אך מצאתי שראוי לשמוע טענה זו באופן בלתי אמצעי מפי המבקש.

לאור האמור לעיל, אני מורה כדלהלן:

1. המזכירות תקבע דיון בבקשה בפני בתאריך 19.8.2025, בשעה 13:00 (מועד בו אני משמש כשופט תורן). המבקש יובא לדיון באמצעות שב"ס. ככל שהמבקש מעדיף להשתתף בדיון בהיועדות חזותית, עליו להודיע על כך עד לתאריך 17.8.2025.

2. מובהר למבקש כי לא תינתן לו אפשרות לטעון טענות שאינן חלק מהליך זה, לרבות בקשות להורות על מינוי מומחים או טענות שעניינן ביקורת על החלטות המותב בתיק העיקרי או טענות בעניין פסלות אותו המותב. הדיון יתמקד בטענות בדבר שינוי בנסיבות או פגיעה משמעותית בראיות לכאורה המצדיקות שינוי בהחלטת המעצר, ככל שקיימות, ועל המבקש להיערך לכך מראש.

3. המזכירות תעביר את הבקשה, כמו גם את החלטתי זו לעיון הסנגוריה הציבורית, אשר מתבקשת להודיע על עמדתה לעניין בקשתו של המבקש לייצוגו בהליך זה. הסנגוריה הציבורית תודיע על עמדתה עד לתאריך 10.8.2025.



4. המאשימה תתייצב לדין לאחר שתערוך בירור עם שב"ס לעניין טענותיו של המבקש לפגיעה בו כעצור, ותביא בתגובתה גם את עמדת שב"ס לטענות ואילו פעולות (אם בכלל) נעשו בקשר לתלונותיו.

שב"ס יעביר החלטה זו לידי המבקש.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"ה, 05 אוגוסט 2025,
בהעדר הצדדים.